

ШКОЛСКИ ЛИСТЪ.

Одъ овога листа излазе свакога месеца по четири броя. —
Цена му е на год. 4 ф. на по године 2 ф. на четвртъ год. 1 ф. а вр

БРОЙ 29. У Новоме Саду, 7. Авг. ста 1860. **ГОД. III.**

Молитва Господня:

Отче нашъ:

(Свршетагъ.)

Хлебъ тай, за кои смо дужни молити небескога оца, есте двоякій: духовный и телесный. Духовный е хлебъ: слово божие, спасителна наука, проповедя, унутрашва духовеня божия, свете тайне, а особито тайна причешѣа, као што насъ самъ І. Христосъ уверава говорећи: „не живи човекъ о едномъ само хлебу, већ о свакој речи, коя излази изъ уста божіихъ.“ — Телеснимъ пакъ хлебомъ назива се све, што е крайнѣ нужно за еуществованѣ или биће наше; као: храна, одело, станъ; иштемо хлеба за данашній само данъ, безъ да се бринемо за сутра и за далъ, ерѣ такова брига била би противна надежди и уфаню на Бога. Мы смо дакле дужни испуњавати наше дужности и трудити се колико годъ кои можемо, а све будуће нама неизвесно оставити на промысао божіи. Спаситель говори: „Не брините се за сутрашній данъ“; доста е, да се за свакій данъ бринемо.

У петомъ прошенію признаемо себе за грешне, кадъ говоримо: „И остаки намъ долги наша, ижеже и мы оставлаемъ должникомъ нашимъ“. И доиста,

ако говоримо да немамо греха, то варамо сами себе и нема истине у нама. (I. Јов. 1. 8.). Нема човека, кои не бы было грешанъ, па нека бы было и у некимъ малимъ свакидашњимъ слабостима; дакле свакиј е дужанъ смирено у духу кајња и са скрушенимъ срцемъ предъ свевишњимъ изговарати речи те, да бы му Онъ опростио грехе.

Осимъ тога мы признаемо у томъ прошенію, да се само онда можемо надати, да ће намъ се опростити, кадъ сами радо опраштамо другима, неправедно бы бо было, да нама Богъ прашта дугове наше т. е. грехе, којима смо нарушили законъ Нѣговъ, а да мы другима не праштамо. Као годъ што мы свакиј данъ имамо потребу и нужду молити се Богу, да намъ милостивъ буде, те да намъ опрости, што смо згрешили, исто тако дужни смо готови быти опраштати увреде и слабости ближњихъ нашихъ. Таковимъ само начиномъ можемо умекшати правосудие божие. „Ако опраштате людма грехе њихове, опростиће и вама отацъ вашъ небескій.“

У шестомъ прошенію: „и не кведи насъ во искушеніе,“ молимо Бога, да бы онъ укрепио духъ нашъ и благодати Својомъ помогао намъ победити искушенія света, ђавола и тела, или да бы ихъ коначно удалио одъ насъ, ако превазилазе снагу нашу. — Подъ именовъ света разумевајоу се люди лакомыслени, грешни и безбожни, съ којима смо обвезани живити и имати сношеня, и кои не редко стараю се са своима лажнима мыслима и правилама одвратити насъ са пута добродетельи. То е тай светъ, кои не хтеде познати и примити „свѣтъ истинны“, т. е. Исуса Христа.

А подъ именовъ тела разумева се похоть наша; то е законъ, кои мы осећамо у удовима нашима, и кои се противи закову разума и духа. (Рим. 7. 23.). Дела тела или плоти есу по слову А. Павла: страсть

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

любави, идолослуженѣ, зависть, свађа, убиство, су-
вишность у елу и пићу и сви греси, кои по слову
истога Апостола исклучаваю човека изъ царства не-
бескога, (Галат. 5. 19.). — Найболя средства про-
тиву тихъ искушенія есу: клонити се леньости, бе-
гати одъ невалянихъ друштва, познати свою собствену
слабость, уфати се на Бога и молити се. Самъ Спаси-
тель учи насъ: бдите и молити се, да не уђете у на-
пасть.“

А победити коначно искушенія та, валя имъ стати
на путъ у самомъ почетку нѣиховомъ еръ ако имъ и
найманѣ попустимо и надъ душомъ су и надъ ерцемъ
нашимъ: „Благо, говори А. Яковъ, благо человеку, кои
претрпи напасть, еръ кадъ буде кушанъ, примиће ве-
наць живота, кои Богъ обећа онима, кои га любе.“

У седмомъ прошенію молимо Бога: „Избаки насъ
Ѡ лѣкакаш.“ т. е. одъ свакога зла духовногъ и те-
лесногъ, временогъ и вечногъ, особито одъ *греха*,
кои е найвеће зло на свету, еръ овай насъ може у-
пронастити на веки. Напоследку тима речима молимо
Бога, да удали одъ насъ, ако е воля Нѣгова, сваку
несрећу и беду, као: болестъ, сиротиню, гладъ, рану
смрть, оговаранъ, безчестіе, и т. д. Дакле у свима
опасностима и искушеніяма најболѣ е средство и най-
известнія заштита: молитва господня; само треба мо-
лити се са живомъ веромъ и истинимъ уфанѣмъ на
помоћ Свевишнѣга. Изъ тога узрока мы смо дужни
молитву господню као најболю одъ свию молитава
свагда имати ю у срцу и устима нашими, подражава-
юћи у томъ св. цркви, коя повторава ту молитву
више пута у свакомъ делу службе свое, при сврша-
ваню тайни и при одправляню свакога свештенодѣй-
ствія. И доиста, нема молитве, коя се небы садржа-
вала у молитви господнѣй; ню е могуће назвати: са-
краткошю свию осталихъ молитава, по томе што у

свима молитвама изражава се едно и исто, само дру-
гимъ речма.

Молитва господня завршуе се словословіемъ: „шкх
твое есть царство, и сила, и слава во вѣки. Аминъ.
(да буде тако).

С.

На Преображенѣ Господнѣ. (6. Августа.)

Евангеліе Матт. гл. 17. зач. 70.

Во время оно, похтз Исхсъ Петра и Іакхва и
Іоанна брата егш, и возведе ихъ на горѣ высокѣ е-
дины. — У време оно узме Іисусъ Петра и Іакова и
Іоанна брата вѣгова, и узведе ихъ саме на гору вы-
соку.

И прешобразиса предъ ними: и просвѣтиса лице
егш яко солнце: ризы же егш быша вѣлы яко свѣтъ.
— Пакъ се преобрази предъ нима: лице Му сине као
сунце, и хальине побеле као светлость.

И се якистася имъ Моисей и Іліа, съ нимъ гла-
голюща. — И гле! Мойсей и Іліа появе имъ се съ
Нимъ беседеши.

Швѣщавъ же Петръ рече ко Іисусови: Господи,
добро есть намъ здѣ быти: аще хоцеши, сотворимъ
здѣ три сѣни, тебѣ единѣ, и Моисееви единѣ, и е-
динѣ Іліи. — А Петаръ проговоривши рече Іисусу:
Господе! добро намъ е овде быти; да начинимо, ако
хоцешъ, три сенице, Теби одну, и Мойсею одну, и
одну Іліи.

Еще же емѣ глаголющѣ, се облакъ свѣтелъ шѣни
ихъ, и се гласъ изъ облака глагола: Сей есть сынъ
мой возлюбленный, ш немже благоволихъ: тогш послѣ-

УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

шайте. — Докъ іоштъ онъ говораше, гле! сяннъ облакъ засени ихъ, и гле! гласъ изъ облака говорехи: Ово е Сынъ Мой вазлюблѣнный, на комъ благоволенъ имамъ; Тога послушайте!

И слышавше Оученицы падоша ницы, и оубошася зѣлн. — Чувши пакъ Ученицы падоше ничице, и уплашише се врло.

И пристѣплъ Исхсз, прикоснѣса ихъ, и рече: востаните, и не бойтеса. — А Иисусъ приступивши додирне ихъ се, и рече: Устайте и не бойтесе!

Козведше же очи свои, никогшже видѣша, токмш Исхса единого. — Они пакъ, подигнувши очи свое, не видише никога, осимъ Иисуса самого.

И сходящымъ имъ съ горы, запокѣда имъ Исхсз, глагола: никомъже повѣдите видѣнїа, дондеже Сынъ челоуѣческой изъ мертвыхъ воскреснетъ. — У силазку съ горе заповеди имъ Иисусъ говорехи: Не казйте никоме, што сте видели, докъ не буде Сынъ човечїй изъ мртвыхъ васкресао.

Апошолъ Пешр. II. посл. гл. 1. зач. 65.

Братїе, потщитеса извѣстно ваше званїе и избранїе творити. сїа бо твораше не имате согрѣшити никогдаже. Сице бо обилнш приподастса вамъ входъ къ вѣчное царство Господа нашего и Спаса Исхса Хрїста. — Браћо! паштите се свое извѣстно званїе и изборъ изпунявати; връ то чинећи нећете никадъ грешити, пакъ ће вамъ се тако придодати обилно улазакъ у вечно царство Господа нашего и Спаса Иисуса Хрїста.

Сегш ради не шѣлѣнїюса воспоминати приснш вамъ ш сихъ, аще и вѣдите, и оутверждени есте къ

настоящей истинѣ. — Тогда ради небу занемарити увекъ васъ опоминяти на то, ако и знате, и утврѣннѣете у той истини.

Праведно же мню, донелѣже есмь къ семъ тѣлесн, козставати къ вамъ воспоминаніемъ: вѣдннй какъ скоро естъ Ѡложеніе тѣлесе моего, икоже и Господь нашъ Исусъ Христосъ сказа мнѣ. — Држимъ да е и праведно, докле самъ у овомъ телу, ободравати васъ опоминяннѣемъ; еръ знамъ, да бу скоро скинути тело мое, као што и Господь нашъ Исусъ Христосъ каза ми.

Потрѣба же и всегда, имѣти къ вамъ по моемъ исходѣ, еже ш сихъ память творити. — А и свагда бу нащтити се, да и по растанку момъ такви будете, како бете опоминяти се тогда.

Не оухищренннмъ ко васнемъ послѣдовакше, сказахомъ вамъ силъ и пришествіе Господа нашего Исуса Христа, но самовидцы быкше величествію онаго. — Еръ ниемо по елично измышлѣннма баснама вамъ казывалъ силу и долазакъ Господа нашего Исуса Христа, него сами быемо очевидци прославлѣнн Неговога;

Пріемъ ко Ѡ Бога Отца честь и слава, гласъ пришедшъ къ намъ таково Ѡ величннмъ славы: сей естъ Сынъ мой возлюблѣннй, Ѡ немже азъ благоизволихъ. — Будуши е примію отъ Бога Отца честь и славу, кадъ Му е дошао гласъ отъ великоленне славе овай: Ово е Сынъ мой възлюблѣннй, на Комъ Я благоволенъ имамъ.

И сей гласъ мы слышахомъ съ небесе шедъ, съ нимъ сѣще на горѣ сватѣй — И тай съ неба дошавшій гласъ мы чуемо находѣи се съ Ннмъ на гори светой.

И имамы извѣстнѣйшее пророческое слово, емже внимающе икоже свѣтилъ сіающъ къ темнѣмъ мѣстѣ,

добрѣ творите, дондеже день ѿзаритъ, и десница воз-
сѣматъ въ сердцахъ вашихъ. — И имамо найизвестнїю
пророчїю речъ, на кою пазеѣи, као на свећнякъ сїя-
юћїи у тамномъ месту, добро чините, докъ данъ о-
сване, и даница засїя у сердцама вашима.

Петро и Кокошъ.

(Настављено.)

Има понека кокошъ, што яя и своя и туђа клюе
и ждере, ту валя одма заклати; аколи би ко радъ
био одучити е одъ тога, валяло би да їой кувано ил'
у пепелу печено и мало разбиено ал' врело яе даде;
докъ га неколико пута клюне и ожеже се, проћїе е
воля клювати їи и ести.

Има по нека кокошъ, те яя на сакривеномъ месту
носи. Ово чини или зато, што нема чистогъ гнѣзда,
него пуно вашую одъ кои бежи, или їой се неоставля
у гнѣзду пологъ, или е гнѣздо на месту немирномъ.
Оћешъ ли да е довребашъ где носи, а ти е ютромъ
рано увати, опицай имали яе, и ако има намажи їой
прево са соли, онога часа добие напоне као пренесе,
и трчи безъ обзирке брже болъ гнѣзду свомъ; онда
трчи и ти за нѣомъ и увребаћешъ е.

Оћешъ ли яя за зиму да чувашъ, скупляй она
изпредъ или одма после перушаня снешена. Прява и
калява нечувай, та се немогу одржати. Исто тако ни
она нечувай, што су два три дана у гнѣзду лежала,
и та ће се сва укварити, ако їи одма непотрошишъ.
Найболъ ћешъ сачувати яя у великимъ сандуцима у
пепелу тако у таване намештено, да се не додираю,

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

држећи ии на умереномъ мѣсту, ни на мразу, ни на сувише топломъ. На место пепела може поднети и сувъ песакъ, плева, мекинѣ, или загашенъ и смрвљенъ кречъ, што при руци имашъ, а може и брашно или ситна со, које опетъ после потрошити можешъ. Јошъ болъ се сачуваю, кадъ свако сланиномъ помажешъ; тимъ се рунице на јуски зачуше, те неможе ваздухъ унутра улазити и кварити ии. Данасъ ии најболъ чуваю у ћупама кречномъ водомъ напунићнамъ; најпре се метну јая у ћупове или велике лонце рукомъ лагано, после се на њи налив она изнадъ гашеногъ креча пливајућа вода. Оћешъ ли ову воду самъ да начинишъ, узми на две оке воде едну фунту вреча. —

Кадъ е кокошъ петнајетъ или дваестъ јая у гњиздо нанела, она се разквоца и оће да леже. Познае се кскошъ, која ће да се разлеже по овомъ: непрестано квца, и крила шири, и дуго на гњизду лежи, по трбуу се линя, трбу јој е врео, те зато многа тражи по авлиј ладне камичке, пакъ се на њима мешкољи и разлађуе.

Оћешъ ли да јој покваришъ волю къ лежаню, а ти е затвори у мракъ, али на ладно мѣсто, недай јој ести, и умачи јој трбу у ладну воду; или е тако умочену тури у цаќъ и обеси на ладномъ мѣсту, и помало ранаћи држи е два три дана тако, проћи ће е воля къ лежаню. Ово валя са свима онимъ кокошима учинити, које прилежно јая носе, ербо су те ношњомъ јая одъ много веће користи по кућу, него лежанѣмъ; а на лежанѣ валя оне кокоши натеривати, које не носе прилежно. Оћешъ ли да коју натерашъ на лежанѣ, а ти јој очунай перѣ съ трбуа, и изпали е туда съ копривомъ, или е помажи туда солю, биберомъ ил' паприкомъ и насади е на јая у мраку, јошъ јој подай у лебу вина ил' ракије да се оние; ако ли се јошъ

сумняшъ, да ће лежати ктети, привежи јој одну даш-
тицу озго преко леђа и за гњиздо тако, да се не-
може изподъ нѣ извући, а притомъ е кодъ гњизда
добро рани и пој, да нема нужде силазити съ яя, и
за два три дана остаће драговољно на нѣима ле-
жећи.

Найболъ е време за насађиванъ пролеће и лето,
лакше е тада пилиће сачувати и одранити; зими из-
лежени скапаю одъ зиме.

И за насађиванъ валя кокошъ одабрати, ние свака
за насадъ добра. Капорка невреди за насађиванъ ни
за квочку башъ ништа, и нетреба е никадъ насађи-
вати. Исто тако неваля ни кунда, ни босанка. Най-
боля е проста кокошъ и гаѣаста, штета е само те е
онако ситна и мало яя покрие. Кокоши што кукуричу
неваляю за насадъ, еръ су бешнѣ и дивлѣ. Исто тако
неваляю ни оне, што се съ другима туку и свађаю,
еръ кодъ такве матере пилићи страдаю. Неваляю ни
врло страшљиве, еръ часомъ, докъ што шушне или
мимо гњизда прође утекну съ гњизда и одъ пилића.
Найболя е за насађиванъ кокошъ мирна, и што е пи-
томия то боля, та се неће ни на гњизду плашити ни
одъ пилића лако утећи. Матория е боля за насадъ
еръ мирниѣ лежи и пилиће болъ чува него млада,
коя е и плашљивия и несташния, те сваки часъ са
гњизда устае. Найболъ су за насадъ оне кокоши што
шири трбу имаю и више перя, еръ више и болъ яя
и пилића покрию. Кокоши пецелясте и мрке бое болъ
леже, и сигурниѣ су одъ грабљиви тица, него кокоши
ведриѣ и живљи боя, кое издалека у очи упадаю, и
на кое већма грабљиве тице насрђу. Найпробитачниѣ
е љурку на кокошия яя насадити, ова ѣи много више
излеже, по 25. до 28. а љурка е исто онако добра
мати, јошъ може по три гњизда преко лета излећи,

те тимъ се кокоши за ношню яя уштеде на много већу корисѣ газдарици.

Гњиздо за насађивањ кокоши валя ставити на место мирно, где ние вике ни луце ни пролажена, кое кокошъ плаше; на место мрачне, ту радије леже; на место сигурно одъ мишева пацова, мачака, вашака, твора и пр. на место чисто, да ваши лежећу кокошъ неколю, и на место суво и топло, да е ни влага ни зима нестеруе съ гњизда.

И яя за легло валя одабирати, ние свако за легло добро. Яя има свакояки, ситни и крупни, округли и шиястѣи; има гдеков ситно као голубие, а кокошије е; око тога се одма све бабе покупе, те свашта га-таю, и за насрећно по кућу прогласе, пакъ брже болъ комшии преко плота ил' преко куће баце, да тимъ не-срећу одъ свое куће одбвию; ал' исто се тако и у комшије нађе, те и онъ нѣму любавъ врати. Та ситна яйца, то су одъ млади кокица прва снешена, и неваляю за легло, ерѣ су обично ялова; исто тако неваляю яя одъ кунди, ерѣ су и та понайвише ялова. Найболя су за легло яя одъ дво—ил' трогодни коко-шию и исто тако стари петлова. Крозъ прете на сунце или на свећу гледано яе нека е чисто, а не мутно, и нека у води тоне, тимъ е за легло болъ. За легло яе нека е скорашнѣ, ако е пре дваестъ дана снешено неваля, биће мућакъ. Исто тако яя одъ матори пет-лова буду мућци. Каже се да изъ шиясти яя пет-лићи, а изъ округласти кокице изађу. Исто се тако држи, да у яету крозъ прете на сунце или на свећу гледаномъ на врѣу стоећа бешика петлића, а на стра-ни стоећа, кокицу означуе. За гњиздо скупляна и одабирана яя валя на ладномъ и сувомъ месту и на чистомъ ваздуху држати, ерѣ на топломъ, влажномъ и нечистомъ месту држана укваре се. За насађивањ валя увекъ непарѣ узети, болъ се сложи подъ квоч-

комъ. Зимѣ неваля на више одъ деветъ до дванаиствъ, а лѣтѣ се може и на петнаиствъ насадити зато, ерѣ е лѣти више врућине, пакъ се и она наполе покривена излегу, а зими, ако се сва добро непокрию, муѣци буду. Пре него што се яя у гнѣздо ставе, валя ии обележити углѣномъ ил' плайвазомъ, да се разазнаю одъ они, што ии нѣта кокошъ у исто гнѣздо други треѣи и далѣ данъ снесе, и коя валя извадити и потрошити, а нипошто у гнѣзду оставити, ерѣ само узалудъ место запремаю, и не само што сама муѣци буду, него у средѣ меѣу остала падну, и друга на край изтиснуѣи учине и она друга муѣцима, чимъ ии кокошъ непокрива добро. —

Добра квочка лежи тако прилѣжно, да ѣе одъ глади скацавати, а съ яя несиѣи; зато е валя надгледати, и на гнѣзду е раниги и пояти. Ал' има гдѣкоя, што сваки часъ са гнѣзда устае и по полю трчка, той треба видѣти, нису ли у гнѣзду ваши, ил' мишеви, пацови, мачке, и пр. што е са гнѣзда плаше, и ако то ни едно нѣе, него само сбогъ ране устае, то іой валя узъ гнѣздо доволно и добре ране и воде давати, а наполю іой ништа недати; іошъ е валя виномъ ил' ракиіомъ опияти, и око нѣ мракъ начинити, или е башъ дашчицомъ преко леѣа на кои данъ за гнѣздо привезати, и ту раниги, особито зими, ерѣ тада у часу, докъ съ яя сиѣе, яя озебу, и цело гнѣздо пропадне.

Кадгодъ кокошъ съ яя сиѣе, валя гнѣздо надгледати, и развиена ил' ладна яя уклонити, ерѣ изъ ови небуде пилиѣа; али остала яя нетреба дирати ни превртати, то кокошъ чини и сама, и нетрпи да іой ко яя дира и преврѣе, оѣе гнѣздо да остави.

Леженѣ трае управо три неделѣ дана; али веѣъ дванаисти данъ може се видѣти изъ коегъ ѣе яета пиле изаѣи, ерѣ е то према сунцу гледано мутно, и

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

и на сити се миче; кое е сасвимъ бистро, то се може одма избацити, ерѣ изъ тога nebude ништа, то е я-ловѣ.

Кадъ се пилићи прокљовлюю мораю сами кљономъ люску изнутра куцкаюћи пробити, кокошъ имъ ту ништ' непомогне. Кадъ се прокљовлюю, найпре се укаже на яту пукотина, а после по комадићъ люске однада, кошуљица стои јошъ доникле цела, докъ нај-после и ова пукне и пиле се извуче. Јче пиле извуче се и опрости брзо, а слабие треба по два и три сата, гдекое по пол' дана, докъ се курталише, а неко се неможе само опростити, ерѣ е или врло слабо, или е за кошулю и люску зарастло, и томе се мора помоћи. На коёмъ яту пукотина по шесть и више сати стои, знакъ е да ће помоћи требати. Само неваля съ помоћи пренаглити, болѣ е по читавъ данъ почекати, ерѣ, докъ е пиле у яту неће пропасти, ал' пре времена на светъ извучено пропадне зацело. Помагаюћи валя видити, где е зарастло, пакъ не ту, него около тогъ места кључићемъ ил' ножићемъ люску лаганѣ куцкати и разбиати, потомъ кошуљицу врло пажљиво иглицомъ раздерати, ал' само притомъ нишошто пилета неопзледити, ерѣ ће пропасти. Млакомъ водомъ оквашено то место одлени се много реди одма; али ако и неће, ако ће по која вршица кошуљице и люске на пилету и остати, нечини ништа, болѣ оставити е на пилету негъ силомъ одирати, однашће за данъ за два и сама, а одиранѣмъ ћешъ часкомъ пиле огулити и убити.

Први дана валя пилиће у топлој соби съ квочкомъ или безъ нѣ подъ ситомъ и на топломъ подастирачу држати, да неозебу. Први ии данъ нетреба раниати, ерѣ нит' ране требаю, нит' икое свладати могу; само ако би врло слаби били, валя имъ кљонъ у вино умочити, то ии окрепи.

Найболя е рана за прво неколико дана кувана и ситно изсецана яя, са изтученомъ ситномъ проіомъ и лебомъ ситно надробљно. После 14. дана еду зрно одъ прое цело, криеъ, изсецану цигерицу, срце, црева, изсецану траву и салату им' куванъ грахъ, ечамъ и друго жито помешано са сиромъ; а после месецъ дана и наквашенъ ечамъ, зобъ и друго зрно. Ситно изсецано пелена помало у рану помешано, држи се да е за мале пилиће врло пробитачно. Прво 14. дана валя іи по триредъ и чешће обданъ ранити. Воду имъ валя у плиткимъ тепсицама давати, где могу ићи и изаћи, да се неуквасе нити даве. Први 14. дана не-треба іи на полъ пуштати, еръ су ситни, те часомъ западну и пропадну, а и прозебу; а после могу по полю ићи, ако ние ладно и влажно. Ноћу іи валя на топлив место са квочкомъ затварати. Прво е дана пиле врло мекимъ павулъмъ одевено, текъ после месецъ дана израсте право пере и кресте; квочка іи води по шесть и осамъ неделя дана. На краю другогъ месеца петлићи већ оће да певаю и да се бию, а козица погдекоя већ у четвртомъ месецу пронесе ова ситна бабия яйца; сасвимъ израсту кокице текъ у петнайстомъ месецу.

(Продужиће се.)

Огледало за матере.

Права е истина, да човекъ чимъ на чію кућу погледи, одма може познати какавъ домаћинъ у нъой живи; дакле већ и по самомъ изгледу куће познае се радинъ човекъ.

Тако исто кадъ уђешъ у чію кућу, и погледитишъ децу, одма ћешъ познати каква имъ е мати домаћица. Би матере, веруйте ми, деца ваша, што по сокацыма трче, показую ясно какве сте вы.

Ако су деца прљава, неопрана, и неочешљана, вашљива, шугава и крастава, то показуе да њи вы као што треба не негујете; ако су вамъ деца сурова, неучтива, дурљива, кмежава, мазна, то она показую да одъ васъ болъ нясу научили; дакле деца показую јавно вашъ образъ.

И ако се деца коме ругаю, или подсмеваю, вы сте њи на то научиле, или се баръ оправдати не можете, што њи нисте одъ тога одучиле.

Ако деца подерана иду по сокаку, то е дело майкино; еръ она ако ће како сирота бити, баръ толико постарати се може, да њој се деца на подеране аљине не навикаваю.

Бданъ немачкїй списатељ вели: „подерана аљина, подерана душа.“ Само што то лакоумне матере неће да верую.

Да домаћица добро и чисто кућу држи, то јо отличномъ чини.

Чисту кућу погледати, свакоме е мило, а у чистој кући живити, здраво е и прїятно.

Добра домаћица има посла у кући одъ зоре па до мркла мрака, и свакадъ ће наћи шта ће радити; али којој радъ немириши, она тумара по мали.

Гди е домаћица нерадина, аљкава, неуредна, а дечица пренебрегнута, ту ће кућу сиротиня скоро постићи.

Ако е домаћица лена, суетна и незналица, съ њоме ће и најболши човекъ пострадади, ако ће онъ

ма како радинъ быти. И зато се често чуе: човекъ е
быо добаръ, али жена га е упропастила.

Гдикоя е жена човеку воденичный камень, кои га,
кадъ бы онъ пливати хотео у висину не пушта, него
га на дно привлачи, докъ га не удави.

Сремаць.

Поучна приповедчица.

КУКАВИЦА

Лицемъ на Видовъ данъ отиде Станко и Голубанъ
у шуму да ватаю тице. Кадъ тамо, чую она, где ку-
кавица кука. „Ха!“ проговори суеверный Станко, та
тица прориче мени сређу и пунъ цепъ новаца.“ „Зашто
башъ теби,“ рекне Голубанъ, кои е такође врло суе-
веранъ быо. „заръ си ты больй одъ мене? Мени она
прориче сређу и новце а не теби.“ И тако нехтеде
еданъ другомъ попустити, докъ вайпосле и до разбие-
ныхъ глава не дође.

Сутра данъ састану се обоица кодъ лекара, и
приповеде му, шта се међу нѣма сбыло, па га запи-
таю, да имъ онъ право каже, коме е одъ нѣихъ дво-
ице кукавица сређу наговестила; а лекаръ се насмее,
па имъ рече: „луде едне! нѣе вама ни едномъ него
мени; зашт' васъ е обадва съ крвавымъ главама кући
послала, а мени новаца набавила.“ — М. Н.

О Б Я В А.

Књыга подъ насловомъ: „Апостоли и Евангелія
у Праздничне и Недельне дане преко цѣле године съ

преводомъ Србскимъ одъ Епископа Платона за училишную и домашню потребу," изишла е ово дана изъ печати, и може се везана добити у Новомъ Саду по 70 новина кодъ Јосифа Каролье Типографіе Епископске Фактора.

Изъ наслова ове књиге види се, да е она и за школску и домаћу потребу, а покрај тога додае се јоштъ и ово:

Будући да се до садъ обѣма већима ученицима, кои су за читанѣ Апостола у цркви опредѣлени, црквеный Апостолъ, кои е обычно у великомъ формату у скупоченѣ, давао, те су га у школу доносили а често и својој кући носили, и изъ нѣга се приправљали и учили онај апостолъ, когъ ће следујуће недељъ или празника у цркви читати; и томъ су га приликомъ обичествовали испрјати, изшарати и подерати тако, да су после изъ онако изпрљаногъ, изшараногъ а често и безъ корица у цркви читати морали, или се опетъ другій тако исто скупоченѣ изъ црквене касе купити морао: Зато се речена књига свима нашимъ обштинама препоручуе, да свака по еданъ екземпляръ на ту цѣль купи, да се сирѣчь изъ нѣ приправљаю деца за читанѣ апостола; црквеный пакъ апостолъ само у цркви да стои, и изъ нѣга недељомъ и празникомъ у цркви да се чита.

А и свакій родителъ требало бы за свое дете по еданъ екземпляръ да купи, еръ изъ речене књиге може дете изъ Славенскогъ текста за читанѣ апостола у цркви приправљати се, а онај преводъ на Србски како у школи тако и кодъ куће на свою користь употребити.

Уредн. Школск. Листа.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS